

tillverkade eller från utrikes ort dit införda, skola beläggas med en afgift af 3 kronor för hvarje kortlek.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 28 januari 1892.

G. Jansson
i Krakerud.

N:o 66.

Af herr **T. W. Forsell**, om ändrad lydelse af § 10 i förordningen angående villkoren för försäljning af bränvin m. m. den 29 maj 1885.

Mångenstädes inom landet har det visat sig, att medgifven rättighet att inom en kommun försälja spritdrycker kan medföra stora olägenheter för angränsande kommuner. Nu gällande lag af den 29 maj 1885 angående försäljning af bränvin och andra spirituösa drycker lemnar intet skydd mot detta onda, ty om uti en kommun, den må vara än så liten, frågan om försäljning af spritdrycker rätt behandlas enligt nyssnämnda lag, kan äskad försäljningsrätt knappast förvägras, och måste då angränsande kommuner finna sig uti de olägenheter, som häraf orsakas. I väsentlig mån skulle nog dessa missförhållanden motverkas, om angränsande kommuner lemnas rätt afgifva yttrande i frågan, innan den af Kongl. Maj:ts befallningshafvande slutligt afgjordes och tillbörligt afseende fästes vid dessa yttranden. Mig

synes alltså, att ofvan angifna kongl. förordning bör ändras uti nu antydda syfte, och får jag för den skull vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville för sin del besluta, att sista punkten uti 10 § af ofvannämnda kongl. förordning, sådan den lyder uti kongl. kungörelsen den 19 augusti 1889, måtte erhålla följande lydelse:

— — — — Konungens befallningshafvande inhemte vidare yttrande från angränsande kommuner, för hvilka ifrågasatta rättighetens meddelande kan anses ega större betydelse, samt fatte derefter sitt beslut i saken och gifve det kommunalnämndens ordförande inom den kommun, som försäljningsrätten sökt, samt vederbörande länsman tillkänna.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 28 januari 1892.

T. W. Forsell.